На земи мир, въ человѣцѣхъ благоволение.

Ужаса на войната разволнувалъ най сетнѣ сърдцата на ангелитѣ въ небето. Тѣ тръгнали предъ божия престолъ и се провикнали: „Господи! Човѣчеството се самоизтрѣбява. Спри се надъ него. Спри войната". – Господъ се спрялъ. Повикалъ Мойсея и му казалъ: „Израилевия народъ е най старъ и отъ мене избранъ. Иди да спрешъ войната и да го спасишъ отъ гибелъ." – Мойсей тръгналъ, обиколилъ нѣколко бойни театри и скоро се завърналъ: „Господи, казалъ той, напрасни съ Твоитѣ безпокойства. Богоизбраният народъ не гине. Напротивъ той е камбрилъ тъкмо сега обетованата земя." – „За не съ се върнали пакъ въ Хананъ?" – попиталъ Саваоѳъ. – „Не, отговорилъ Мойсей, тѣ съ всички въ тила, изъ разни болници магазини, дюкенчета и пр. и покрай слугубата такъ намиратъ случай да направятъ по нѣкой гешефтецъ"... И като погледнулъ дългата си бѣла брада, се отегчилъ.

Бог повикалъ тогава Мохамеда. „Пророче, казалъ му той, Твоитѣ правовѣрни се бият отъ единъ страхъ и отъ другата. Напитай ги малко на разумъ, ще се изтрѣбятъ едни други. Взови да спрешъ войната". Мохамедъ полетѣлъ високо надъ земята, но и той скоро се завърналъ. – „Какво си той изпотенъ и блѣдъ?" попиталъ го Господъ. – „Не ме питайте, отговорилъ пророка. Тъкмо бѣхъ се наближилъ до Цариградъ, извѣстиха ме свѣдѣ, че съмъ старотурчинъ и че сѣверъ паша може да ме хвани и окачи на въретѣ. И като гостъ отъ Босфора за кмета, още не мога да се посмѣя дръ сѣ."

Господъ рѣшилъ тогава да вълъзе тази мисия на Мусея. „Сине мой, казалъ му той, войната трѣбва да се спре. Тази работа ти ще я свършишъ. Въ Петсиманската градина бѣше се той рѣшилъ да натуетнишъ позициитѣ, але все пакъ ималъ вѣра въ тебе. Взови прочие." Мусеи тръгналъ,